

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Folketingstidende 1971-72, sp. 3653, 4599, 6643 og 6887; tillæg A, sp. 7297; tillæg B, sp. 2509 og 2753; tillæg C, sp. 737) er bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 81 af 5. marts 1984 og ændret bl.a. ved lov nr. 240 af 23. maj 1984, lov nr. 261 af 6. juni 1985 og senest ved § 2 i lov nr. 351 af 4. juni 1986. Lov nr. 572 af 27. oktober 1982 om begrænsning af løn under sygdom (Folketingstidende 1982-83, sp. 54, 382, 601 og 734; tillæg A, sp. 45; tillæg B, sp. 71 og 113; tillæg C, sp. 7).

Forslaget er et led i bestræbelserne på at effektivisere og forenkle administrationen af dagpengeløven.

Hovedsigtet med lovforslaget er at ophæve karensdagen, der blev indført den 1. april 1983 som et led i regeringens sparebestræbelser.

Karensdagen har ikke haft samme virkning for de forskellige persongrupper. Bl.a. har karensdagen omfattet relativt flere personer i den offentlige sektor end i den private sektor, ligesom de forskellige lønmodtagergrupper ikke har haft samme mulighed for at afvikle karensdagen ved anvendelse af f.eks. afspadsering og restferie.

Den gunstigere økonomiske udvikling i de seneste år gør det muligt at ophæve karensdagen med virkning fra 1. januar 1987. Forslaget omfatter såvel personer, der modtager dagpenge, som personer, der får udbetalt løn under sygdom.

Samtidig indebærer forslaget en differentiering af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere.

Endelig indeholder forslaget nogle mindre ændringer som konsekvens af skattereformen, samt justeringer af teknisk og redaktionel karakter. Bl.a. justeres reglerne om arbejdsgiveres dagpengepligt over for løsarbejdere, betingelserne for retten til dagpenge ved barsel og reglerne om lønmodtageres ret til dagpenge fra det offentlige, når de pådrager sig sygdommen under tjeneste, der er om-

fattet af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut (AKF) har i rapporten »Sygefravær og karensdag«, AKF 1986, opgjort de samlede omkostninger for samfundet ved at ophæve karensdagen.

De direkte omkostninger er af AKF beregnet til 1,6 mia kr., hvoraf ca. 860 mill. kr. falder på de offentlige arbejdsgivere og ca. 740 mill. kr. på de private. Hertil kommer de indirekte virkninger.

Ved karensdagens indførelse blev de økonomiske virkninger for de private arbejdsgivere skønnet at udgøre knap 1 mia kr. AKF-undersøgelsen viser, at kun 57 pct. af de private arbejdsgivere anvender karensdagen, hvilket væsentligt reducerer virkningerne af karensdagens afskaffelse. Arbejdsgiverperioden for sygedagedagpenge opretholdes uændret.

For kommunerne blev besparelsen ved karensdagens indførelse beregnet til knap 450 mill. kr. De kommunale bloktilskud blev reduceret svarende til den beregnede besparelse. Regeringen vil optage forhandlinger med kommunerne om kompensation for karensdagens ophævelse.

På socialministeriets område medfører ophævelsen af karensdagen merudgifter i de tilfælde, hvor det offentlige har overtaget dagpengeforpligtelsen.

Det vedrører især merudgifter til sygedagpenge til nyansatte, til beskæftigede, hvor beskæftigelses- og anmeldelseskravet ikke er opfyldt, til beskæftigede, hvor arbejdsgiveren ikke har opfyldt dagpengeforpligtelsen samt til beskæftigede, der er omfattet af forsikringsordningerne, §§ 11, 13 og 28. Bruttomerudgiften skønnes til ca. 165 mill. kr. Merindtægten til forsikringsordningerne skønnes til ca. 52 mill. kr., således at den offentlige nettoudgift udgør ca. 113 mill. kr. årligt (PL = 1987).

Forslaget om at ophæve fritagelsesreglen for arbejdsgivere, der beskæftiger lønmodtagere i kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold, skønnes at